

Икона Богородица Брзопомоћница, Горгоепикос

Ова икона је најчувенија после иконе Богородице „Вратарице“ манастира Ивирана и Богородице „Аксион Ести“ (Достојно Јест) чудотворна икона Свете Горе. Древна је фреска која се налази у манастиру Дохијару, на спољном источном зиду трпезарије и десно од улаза.

1646. године трпезарац (онај који је одговоран за трпезарију манастира) монах Нил који је пролазио редовно испред фреске држећи у руци упаљене свеће за његову службу у трпезарији, чуо је глас који му каже следеће: „Немој проћи поново овде са свећом кадећи моју икону“. Нил није обраћао пажњу на овај глас. Међутим ускоро глас поново се чуо корећи га и монах је ослепио. Остали монаси су почели да пролазе са много поштовања поред иконе, поставили су испред ње кандило и наложили новом трпезарцу да је кади тамјаном један пут дневно.

Слепи Нил је проводио цело његово време на стасидију испред иконе молећи Богородицу да му опрости и да га исцели. Нил по трећи пут је чуо глас из иконе који га је обавестио да се његова молитва чула. Њено име је Брзопомоћница зато што она чује брзо (празник је првог Октобра). Ускоро је ово чудо постало познато широм Свете Горе и ова Њена икона је постала место ходочашћа у целој Светој Гори. Од тог времена један од монаха се посебно стара о овој икони увек окићеној мноштвом заветних дарова.

Ова икона и данас многима помаже у невољи широм Грчке где је веома поштована и широм света.

hilandar.info/strana.php?strana_id=26

Новембар 22. mikroknjiga.rs/pravoslavje/index.php?q=kalendur&daneco=11-22

Свети мученици Онисифор и Порфирије Ова два дивна мужа беху мучени за име Христово у време цара Диоклецијана. Оптужени због вере у Христа и изведени на суд, они неустрашиво исповедише да је Христос истинити Бог и Творац неба и земље. Због тога их бездушно тукоше по целој телу и на разне начине страховито мучише. После тога их положише на усијане железне лесе, и тако пекоше; а славни мученици се у тим мукама радоваху и Бога благодараху, од кога им и дође помоћ, те лако подношаху муке. Видећи свете мученике где се радују и стоје изнад мука, свирепи мучитељи их везаше коњима бесним за репове, па тераху коње по трновитим, каменитим и брдовитим местима. Дуго вучени тако, светим мученицима се тела покидаше и распадоше, и они у тим мукама предадоше своје свете душе своје многожељеном Господу. Неки пак хришћани ноћу тајно покупише остатке светих тела њихових и чесно сахранише у месту званом Панкеан, где од њих биваху многа чудеса и исцељења, у славу Бога, дивног у светима Својим.

Преподобни Јован Колов Убраја се међу највеће подвижнике Мисирске. Колов – означава Мали, јер беше малена раста. У Скит дошао заједно са својим братом Данилом, и са превеликом ревношћу предавао се подвигу, тако да га је брат му Данило морао умеравати. Био је ученик св. Памва а доцније учитељ св. Арсенију Великом. Његов саученик у св. Памва био и св. Пајсије Велики. Једном кад су се он и Пајсије разговарали, какав начин подвига да предузму, јави им се ангел Божји, и нареди Јовану да остане на свом месту и поучава друге а Пајсију да иде у пустињу и живи као отшелник. Да би пробао послушност Јованову св. Памво му нареди, да залева једну суву мотку, забодену у земљу, све докле не озелени. Без размишљања и сумње залевао је Јован ово суво дрво три пуне године, из дана у дан, док заиста, по Божјој сили, озелени оно дрво и плод донесе. Тада Памво набра плодове с тога дрвета, однесе у цркву и подели братији говорећи: „приступите и окусите од плода послушности!“ Јован Колов имао је мноштво ученика. Неке од његових мудрих изрека сачуване су. Упокојио се мирно и преселио у радост Господа свога.

Преподобна Матрона Цариградска Из Пергије Памфилијске. Брзо јој дотужа брак са неким Цариградским велможом Дометијаном, те одбегне, преруши се у мушко одело и под именом Вавиле ступи у манастир св. Васијана у Цариграду. Но како је муж њен непрестано трагао за њом, то је она била принуђена да промени многа места, као Емесу, Сипај, Јерусалим, Бејрут, и најзад опет дошла у Цариград. Замонашила се у 25. години и подвизавала се 75 год. Живела свега 100 година, и као

игуманија једног манастира у Цариграду мирно скончала и преселила се у радост Господа свога, 492. године.

Преподобни Јевтимије Дохијарски и ученик му Неофит Срби по происхођењу, и сродници високих аристократа Византијских. Јевтимије, најпре друг св. Атанасија и економ његове Лавре, а по том оснивач манастира Дохијара. Упокојио се мирно 990. год. Његов синовац Неофит наследио свога стрица као игуман Дохијара, умножио братство и саградио велику цркву. Упокојио се почетком XI столећа.

Свети Симеон Метафраст Даровити Цариграђанин. Имао светско и духовно образовање. Постао царским логотетом и првим великашем на двору. Но живео чисто и непорочно као истински аскет. Одликовао се и великом храброшћу војничком и мудрошћу државничком. Због тога га је цар Лав Мудри веома ценио и једном га слао на Крит да преговара о миру с Арапима, који у то време беху заузели ово острво. Свршивши успешно ову своју мисију, он се врати у Цариград, и ускоро повуче од света и светских послова. Писао житија светитеља, и то саставио нових 122 животописа и исправио 539 животописа. Упокојио се око 960. год. Из тела његовог потекло благоухано и целебно миро.

Преподобни Теоктиса Пароска Рођена на острву Лесбосу она се замонашила у својој 17. години. Дивљи Сарацени ударе на то острво и заробе све што им дође под руку, па и Теоктису са сестром јој. Када Сарацени изведу робље на пазар на острву Паросу Теоктиса побегне из гомиле и сакрије се. Сакрије се усред острва у неки запуштени храм, где се подвизавала 35 година. Упокојила се мирно 881. год.

Свети Нектарије Егински Родио се у Силиврији Тракијској 1846. године у сиромашном дому. Замонашио се у манастиру Хиос 1876. године. Као епископ Пентапољски, за кратко време је стекао велики углед и у народу и у Цркви. Али, по Божијем Промислу, стално је наилазио на људску неправду. Сва шиканирања подносио је са великим смирењем, кротошћу и незлобивошћу. Стално трпећи понижења, јак на речи и благе нарави, окупио је око себе многе ученике, од обичних људи до епископа и универзитетских професора. Основао је манастир на острву Егини, недалеко од Атине. Упокоји се 1920. године. Његове мошти су 20 година остале целе, као да је заспао, пуштајући свето миро. Над њима небројено људи налази исцелење, нарочито болесни од рака.